

מ"ת 68461/02/19 - מדינת ישראל נגד דויד ברוך סופר

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 68461-02-19 מדינת ישראל נ' סופר(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
מבקש מדינת ישראל
נגד
משיב דויד ברוך סופר (עציר)
החלטה

בקשה לעיון חוזר בהחלטה בדבר מעצרו של המשיב עד לתום הליכי ההסגרה בעניינו.

רקע

1. ביום 27.2.2019 הגיש היועץ המשפטי לממשלה בקשה למעצרו של המשיב עד למתן החלטה בעתירה שהגיש להכרזתו של המשיב כבר הסגרה לאוסטריה.
2. לפי הנטען בעתירת ההסגרה, כחלק מהתארגנות פלילית רחבת היקף שאירעה בשנים 2015-2017 התחזו אלמונים למנהלי חברות אוסטריות גדולות ופנו באמצעות הדוא"ל למנהלי החשבונות בחברות הגדולות הללו. המתחזים הנחו את מנהלי החשבונות להעביר סכומי כסף נכבדים לחשבונות בנק זרים, כביכול לצורך השקעות ורכישת חברות. מרבית העברות הכספיים נעצרו מבעוד מועד, אולם אחת מהעברות לא נעצרה: בין התאריכים 13.1.2016-22.12.2015 העבירה עובדת הנהלת החשבונות של חברה אוסטרית מסוימת, בעקבות מצג השווא שהוצג לה, סך של למעלה מ-54 מיליון יורו ב-18 העברות לחשבונות בנק שונים מחוץ לאוסטריה. החשבונות הזרים אליהם הועברו הכספים במרמה היו, בין היתר, חשבונות בנק בארבע חברות סלובקיות, שנרכשו על-ידי המשיב. המשיב עשה בהקשר זה שימוש בשמותיהם של אנשי קש כמי שמנהלים את החברות הסלובקיות וכן השתמש במסמכים נוטריוניים מזויפים.
3. ביום 18.4.2019 קבע בית-משפט זה (כב' השופט אביגדור דורות) כי קיימת תשתית ראייתית נגד המשיב, כנדרש בשלב המעצר, וכי מתקיימות ביחס אליו עילת המעצר של מסוכנות ושל חשש להימלטות. בית משפט זה הוסיף והורה על הזמנת תסקיר בעניינו של המשיב.
4. ביום 1.5.2019 קבע בית-משפט זה (כב' השופט אביגדור דורות), לאחר העיון בתסקיר שהוגש, כי אין מקום לצוות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני או להורות על שחרורו לחלופת מעצר, וכי יש לצוות על מעצרו עד לתום הליכי ההסגרה בעניינו מחמת שלא ניתן ליתן במשיב אמון.
5. ערר שהגיש המשיב על ההחלטות האמורות נדחה על-ידי בית-המשפט העליון ביום 16.5.2019 (כב' השופט הנדל, בש"פ 3167/19).
6. ביום 10.7.2019 דחה בית-משפט זה (כב' השופט אביגדור דורות) בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב בנוגע להחלטת המעצר. ערר שהגיש המשיב על החלטה זו נדחה ביום 15.8.2019 על-ידי בית-המשפט העליון (כב' השופט שטיין, בש"פ 5330/19).
7. ביום 14.10.2019 דחה בית-משפט זה (כב' השופט אביגדור דורות) בקשה שנייה לעיון חוזר שהגיש המשיב.

הבקשה הנוכחית

8. בבקשה הנוכחית מבקש המשיב לשוב ולעיין בהחלטה בדבר מעצרו. לטענתו, ראיות חדשות שהתגלו יוצרות כרסום משמעותי בראיות נגדו ומחזקות את טענתו בדבר אכיפה בררנית. עוד טוען המשיב כי חלוף הזמן מאז מעצרו אף הוא מבסס עילה לעיון חוזר בהחלטת המעצר. אדרש להלן לטענות אלה כסדרן.

טענת הכרסום הראייתי

9. קו הגנתו של המשיב הוא כי הקים חברות לבקשת לקוחותיו, ולשם כך הסתייע במסמכים מזויפים, אך אין לו כל חלק במרמה שנעשתה; הוא לא שלט בחשבונות הבנק של החברות הסלובקיות; ומי ששלט בהם הוא פלוני בשם ג'רמי אלוש.

10. המשיב טוען כי התגלו לו ראיות חדשות שיש בהן משום תימוכין אובייקטיביים לטענתו הנ"ל. הראיות המדוברות הן מודעות פרסומת בעיתונות הכוללות פרסום של המשיב כמי שמקים חברות (מ/1, מ/2), וכן שדרי דוא"ל מהם עולה לטענת המשיב כי השליטה בחברות הסלובקיות הייתה נתונה למר אלוש (מ/3-מ/15).

11. ב"כ היועץ המשפטי לממשלה חלקה על הטענה. לעמדתה אין בראיות החדשות שהוצגו (שלדעתה אין כלל מקום להציגן) כדי לשנות מהתמונה הראייתית הקיימת.

12. ואכן, אין בראיות החדשות שהוצגו כדי לשנות מהקביעה לפיה קיימת בנוגע למשיב תשתית ראייתית במידה הנדרשת בשלב זה של ההליך. כב' השופט הנדל קבע בנוגע לתשתית הראייתית הקיימת במקרה הנוכחי את הדברים הבאים:

"קו טיעונו [=של הסנגור] הוא כי בעוד יש ראיות למעשיו של העורר [=המשיב] בהם הוא מודה ביחס לסלובקיה - פתיחת החברות, אין ראיות ביחס למעשי המרמה שבוצעה במסגרת ארגון הפשיעה באוסטריה.

...אין לקבל טענה זו. הניסיון להפריד בין 'שתי המדינות' בזווית בחינת הראיות לכאורה, אינו אלא מלאכותי. ניסיון לבנות חומה, או להציג את המעשים שבוצעו בשתי המדינות כמופרדים הרמטית, אינו תואם את התמונה הכוללת.

...עולה לכאורה שהעורר הקים את התשתית אשר איפשרה את מעשי המרמה בכללותם.

העורר רכש 17 חברות סלובקיות ופתח עבורן חשבונות בנק תוך ביצוע מעשי זיוף רבים, באופן שיטתי. חברות אלו שימשו כ'כלי קיבול' לתזרים כספים רחב היקף בסדר גודל של עשרות מילוני יורו גנובים. העורר לא נתן כל הסבר סביר למעשי המרמה שליוו את הקמת החברות הסלובקיות ופתיחת חשבונות הבנק שלהן, שכאמור, קלטו את הכספים הגנובים... הדבר מקשה על קבלת גרסתו של העורר כי אינו ידע דבר וחצי דבר על ארגון הפשיעה המתואר" (בש"פ 3167/19 הנ"ל, בפסקה 3 להחלטה).

13. אמנם כן, קביעתו זו של כב' השופט הנדל ניתנה טרם הוצגו הראיות החדשות שהציג המשיב במהלך הדיון בפניו, אך העיון בראיות אלו מעלה שאין בהן כדי לשנות את המסקנה הראייתית המתבקשת. זאת, נוכח השלב בו עסקינן ובהתאם למבחנים הקבועים בפסיקה בנוגע לרף הראייתי הנדרש בהליך של מעצר לצורך הסגרה:

"כבר נפסק לא אחת על ידי בית משפט זה כי בטרם יכריז בית המשפט על מבוקש פלוני כבר הסגרה, עליו להשתכנע כי הבסיס הראייתי מגלה 'אחיזה לאישום'... בית המשפט הישראלי מתפקד כ'בית משפט לענייני הסגרה', ואין מלאכתו לברר את סוגיית אשמתו או חפותו של המבוקש... מהימנותן ומשקלן של הראיות תבחנה במסגרת ההליך העיקרי. בית המשפט הישראלי ייתן דעתו למשקלן של הראיות רק מקום בו עולה כי המדובר בראיות חסרות ערך על פניהן....

... הרף הראייתי במעצר במסגרת הליכי הסגרה נמוך יותר מהרף שנקבע בהליכי מעצר עד תום ההליכים...

...אין לצפות שהבירור שיעשה על ידי שופט המעצרים יהא מקיף כגון הבירור בהליך העיקרי... (בש"פ 8932/12 תיירי נ' היועץ המשפטי לממשלה (2012), בפסקה 5 להחלטה).

14. בהינתן הרף הראייתי הקבוע בפסיקה, אין בראיות החדשות שהציג המשיב כדי לשנות מן המסקנה לפיה קיימת במקרה הנוכחי תשתית ראייתית מספקת כנדרש לצורך מעצר במסגרת הליכי הסגרה. סקירה

עמוד 2

מפורטת של הראיות הלכאוריות הקיימות בתיק הנוכחי הובאה בהחלטת כב' השופט דורות מיום 18.4.2019, והמעין יעיין שם. נביא להלן את עיקרי הדברים בלבד:

"המשיב רכש באמצעות חברת קומפני קונסלטינג 17 חברות סלובקיות ופתח עבורן חשבונות בנק בבנק טטרה בסלובקיה..."

גב' Martina Nagyvathyova [=המנהלת של חברת קומפני קונסלטינג] [העידה] שלאחר פתיחת חשבונות הבנק עבור החברות הסלובקיות, היא שלחה את פרטי הגישה לחשבונות הבנק ופרטי ההתחברות לצורך ביצוע פעולות בנקאיות באמצעות האינטרנט, יחד עם הכרטיס הבנקאי והקוד הסודי למשיב...

...שהאישורים הנוטריוניים ששימשו לצורך פתיחת החברות הסלובקיות וחשבונות הבנק שלהן הם אישורים מזויפים...

...שעל האישורים הנוטריוניים המזויפים מופיע מספר טלפון שנרכש מחברת תקשורת בלגית... רכישת קו הטלפון הנ"ל נעשתה באמצעות כתובת IP שמקורה בישראל, ולצורך ההזדהות שבוצעה בהליך רכישת קו הטלפון הנ"ל מסר הרוכש את כתובת הדוא"ל... בהסתמך על מידע של חברת גוגל נמסר כי כתובת הדוא"ל הנ"ל קשורה... למספר הטלפון... שהמשיב משתמש בו באופן בלעדי.

בחקירתו, מסר המשיב כי הוא עוסק בפתיחת חברות בחו"ל עבור לקוחות מחו"ל... כי החברות וחשבונות הבנק שלהן נפתחו על שם הלקוחות שלו ולא על שמו... שהוא זייף את המסמכים ששימשו אותו לצורך פתיחת החברות בסלובקיה... שהוא זייף מסמכים בצרפת... ובמסגרת אותם זיפים הוא זייף חותמות של נוטריונים צרפתיים ושל בתי משפט בצרפת... במסגרת החיפוש בביתו ובמשרדו של המשיב נמצא מספר גדול מאוד של חותמות. בחקירותיו... הוצגו בפני המשיב 179 חותמות. במענה לשאלות החוקרים הודה המשיב כי חלק גדול מחותמות אלה שימשו אותו לצורך זיוף המסמכים ששימשו לפתיחת החברות וחשבונות הבנק בסלובקיה ומדובר, בין היתר, בחותמת של בית המשפט בצרפת, בחותמת של נוטריון, בחותמת אפוסטיל, בחותמת של עו"ד שאינו קיים, שהמשיב הודה כי המציא את שמו...

במסגרת חקירתו הודה המשיב כי הוא היה מקים חברות על שמם של אנשים שלא ידעו כלל על כך באמצעות שימוש באמצעים טכנולוגיים ובאמצעות זיוף חותמות של גורמים מוסמכים בצרפת. כשנשאל בחקירתו מיום 13.3.2019 לגבי הזהויות של המנהלים של החברות הסלובקיות, הודה המשיב שרוב הזהויות היו מזויפות, מלבד אולי שניים או שלושה" (שם, בפסקאות 38, 39, 43, 44, 46, 47).

15. שדרי הדוא"ל אליהם מפנה עתה המשיב ואשר לטענתו מעידים על כך שהמשיב מסר את השליטה בחשבונות הבנק של החברות הסלובקיות למר אלוש הנ"ל, אין בהם כדי לשנות מהמסקנה בדבר קיומה של תשתית ראייתית מספקת, כנדרש בשלב זה של ההליך. בניגוד לטענת ב"כ המשיב, העולה משדרי הדוא"ל הנ"ל אינו ברור. ומכל מקום, נוכח הרף הראייתי הנדרש כמתואר בשלב המעצר לצורך הסגרה אין בשדרי הדוא"ל כדי לכרסם - במידה הקבועה בדיון - במסקנה הראייתית העולה מהראיות הנסיביות בהן המשיב מודה, לאמור: רכישת החברות הסלובקיות על-ידו תוך שימוש נרחב במסמכים מזויפים, חברות ששימשו "כלי קיבול לתזרים כספים בסדר גודל של עשרות מיליוני יורו גנובים" (דברי השופט הנדל בבש"פ 3167/19 הנ"ל, בפסקה 3 להחלטה).

16. סוף דבר, לאחר העיון בראיות, דין הטענה בדבר הכרסום בתשתית הראייתית - להידחות.

טענת האפליה

17. המשיב טוען כי הוא הופלה בהשוואה למר אלוש, ולגישתו אפליה נטענת זו צריכה להוביל לשחרורו. טענה זו נדחתה על ידי כב' השופט דורות, אלא שלטענת המשיב כעת אותרו על ידו ראיות שיש בהן כדי לבסס את טענת האפליה.

18. להלן דברי כב' השופט דורות בהחלטתו מיום 18.4.2019 בנוגע לטענת האפליה:

"בכל הנוגע לטענת האכיפה הבררנית, התברר בדיון כי מעמדו של אלוש שונה באופן מהותי ממעמדו של המשיב. בעוד שלגבי האחרון הוגשה עתירה להכריז עליו בר הסגרה לאוסטריה, בקשה דומה לא הוגשה ביחס לאלוש. לפיכך לא מתקיים ביחס לאלוש החשש כי ינסה להימלט טרם סיום הליכי ההסגרה בעניינו ולא קיים ביחס אליו השיקול הנוגע לחובתה של המדינה לעמוד בהתחייבויותיה הבינלאומיות, שיקול המחייב נקיטת משנה זהירות בעת שחרור מבוקש ממעצר. הטענות ביחס לחלקו של אלוש בפרשה הן טענותיו של המשיב, אשר מייחס לאלוש תפקיד מרכזי.

אין מדובר בטענות של המדינה אשר לגבי אלוש פתחה בחקירה שטרם הסתיימה. בנסיבות אלה, אין מקום לקבלת הטענה בדבר אכיפה בררנית המחייבת יחס שווה בין אלוש למשיב" (פסקה 58 להחלטה).

19. וראו גם דברי כב' השופט דורות בהחלטתו מיום 10.7.2019 (שם, בפסקה 8 להחלטה).

20. חרף האמור לעיל, לטענת המשיב התגלו לו כעת ראיות חדשות המחזקות את טענת האכיפה הבררנית.

21. הראיות המדוברות (מ/16, מ/17) הן פרוטוקול הדיון והחלטות המעצר והשחרור שניתנו בעניינו של מר אלוש ביום 25.3.2019 וביום 28.3.2019 (מ"י 58016-03-19). ביום 25.3.2019 נעצר מר אלוש והובא להארכת מעצר ראשונה. נציג המשטרה עומת שם על ידי סגורו של מר אלוש עם הטענה לפיה אין תשתית ראייתית מספקת למעצרו של מר אלוש בשל כך שהחקירה נגדו יסודה בגרסתו של המשיב, אשר מבקש - לטענת בא-כוחו של מר אלוש - להרחיק עצמו מהדברים. ואלו דברי נציג המשטרה:

"ש. דוד סופר הוא המרכזי בפרשה?

ת. כרגע זה לא נכון, יכול להיות שזה היה נכון ליום בו הוא נעצר, אבל היום יש התפתחויות חדשות ויש מעורב חדש שנעצר היום שהוא המשיב הנוכחי שחלקו אף עולה על חלקו של דוד סופר...

ש. האם נכון שמה שדוד סופר אמר על החשוד הוא למעשה לבחינת בעל עניין נגוע ביותר שהיה צריך לספר סיפור למשטרה כדי להסיר אחריות מעצמו?

ת. לא אוכל לפרט ואבקש לא להשיב על שאלתך" (עמ' 2 לפרוטוקול).

22. בתום הדיון מיום 25.3.2019 הוחלט בהסכמת הצדדים כי מעצרו של מר אלוש יוארך עד ליום 28.3.2019. בדיון שהתקיים ביום 28.3.2019 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה לפיה מר אלוש ישוחרר בתנאים, ובכלל זה מעצר בית למשך 30 יום.

23. לטענת ב"כ המשיב, דברי נציג המשטרה בדיון הנ"ל לפיהם "חלקו [=של מר אלוש] אף עולה על חלקו של דוד סופר [=המשיב]", כמו גם העובדה שבחזקתו של מר אלוש נתפס (לפי הטענה) סכום כסף נכבד, יש בהם כדי לחזק את טענת המשיב בדבר אכיפה בררנית. לעומתו, טוענת ב"כ היועץ המשפטי לממשלה כי דברי נציג המשטרה בדיון האמור אין בהם כדי ללמד על אפליה, וכי טענת האפליה ממילא נדחתה כבר בהחלטות קודמות שניתנו במסגרת ההליך הנוכחי.

24. לא ראיתי לקבל את טענת ב"כ המשיב בסוגיית האפליה הנטענת. ביום בו נעצר מר אלוש, במסגרת הבקשה הראשונה להארכת מעצר, השיב נציג המשטרה את השיב. עם זאת, בהארכת המעצר הבאה בעניינו של מר אלוש, שלושה ימים לאחר מכן, כבר הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה בדבר שחרורו בתנאים של מר אלוש. בנסיבות אלו, קשה לקבל את טענת ב"כ המשיב לפיה פרוטוקול הדיון מיום 25.3.2019 מקים עילה לשנות מהחלטותיו של כב' השופט דורות, שקבע כי אין בענייננו אכיפה בררנית. והלא כב' השופט דורות דחה את טענת האכיפה הבררנית בנימוק שנגד המשיב הוגשה בקשת הסגרה, מה שאין כן ביחס למר אלוש. בנימוק זה לא חל כל שינוי. וכאמור, עררים שהוגשו על החלטות כב' השופט דורות נדחו על-ידי בית-המשפט העליון.

25. נמצא כי דין הטענה בדבר האכיפה הבררנית הנטענת כעילה לשינוי החלטותיו של כב' השופט דורות - להידחות.

טענת חלוף הזמן

26. ולבסוף, לטענת חלוף הזמן: המשיב נתון במעצר לצורך הסגרה מיום 27.2.2019, מזה למעלה מעשרה חודשים. לטענת ב"כ המשיב, הדיון בעתירה להסגרתו של המשיב עדיין לא החל לגופו, וזאת שלא בעטיו של המשיב. לפיכך, לטענתו יש בחלוף הזמן כדי להביא להחלטה בדבר שחרורו של המשיב. לעומת זאת, ב"כ היועץ המשפטי לממשלה טענה כי התמשכות ההליכים היא בעטיו של המשיב, ואין בהתמשכות זו כדי להביא להחלטה בדבר שחרורו של המשיב.

27. על מנת להידרש למחלוקת זו, עיינתי בהסכמת הצדדים, עיינתי בתיק העתירה להכרזת המשיב כבר-הסגרה (תה"ג 19-02-68392). להלן סקירת הדברים.
28. העתירה להכרזתו של המשיב כבר הסגרה הוגשה לבית-משפט זה ביום 27.2.2019. בו ביום ניתנה החלטה לפיה דיון בעתירה יתקיים ביום 17.3.2019. ביום 14.3.2019 הגיש ב"כ המשיב בקשה מוסכמת לדחיית מועד הדיון בעקבות קבלת ייצוג. הדיון בעתירה נדחה ליום 11.4.2019.
29. ביום 7.4.2019 הגיש ב"כ המשיב בקשה מוסכמת נוספת לדחיית דיון בעתירה. בבקשה נטען כי חקירתו של המשיב על-ידי המשטרה עודנה נמשכת וחומרי חקירה ממשיכים להימסר לידי באופן הדרגתי. הדיון בעתירה נדחה אפוא ליום 19.5.2019.
30. ביום 15.5.2019 הגיש ב"כ המשיב בקשה מוסכמת נוספת לדחיית מועד הדיון. בבקשה נטען כי ב"כ המשיב זקוק לזמן נוסף לצורך היערכות להליך ולצורך איסוף חומרים שלעמדתו רלוונטיים לדיון. לפיכך, נדחה הדיון בעתירה ליום 13.6.2019.
31. ביום 12.6.2019 שוב הגיש ב"כ המשיב בקשה לדחיית מועד דיון. בבקשה נטען כי לא הועברו לב"כ המשיב מלוא חומרי החקירה הנוגעים לעניין, וכי דיון בבקשה להחזרת תפוסים שהוגשה על ידו לבית-משפט השלום צפוי להתקיים ביום 26.6.2019. ב"כ היועץ המשפטי לממשלה התנגדה לבקשה. בעקבות בקשה זו נדחה מועד הדיון בעתירה ליום 10.7.2019.
32. ביום 1.7.2019 הגיש המשיב במסגרת עתירת ההסגרה בקשה לעיון בחומר חקירה. בבקשה נטען כי בדיון שהתקיים בבית-משפט השלום בבקשה להחזרת תפוסים התברר כי קיימים חומרי חקירה נוספים שלא הועברו לו. ב"כ היועץ המשפטי לממשלה טענה כי מלוא חומר החקירה הנוגע לעתירת ההסגרה הומצא למשיב.
33. ביום 10.7.2019 התקיים הדיון בבקשת המשיב לקבלת חומרי חקירה. בתום הדיון הורה בית-משפט זה (כב' השופטת חנה מרים לומפ) כי על ב"כ היועץ המשפטי לממשלה להשלים עמדתה ובדיקתה בנוגע לבקשה. התיק נקבע לדיון ליום 13.8.2019.
34. ביום 11.8.2019 הגישה ב"כ היועץ המשפטי לממשלה בקשה לדחיית מועד הדיון מחמת נסיבות אישיות. ב"כ המשיב התנגד לבקשה. הדיון נדחה ליום 10.9.2019.
35. ביום 10.9.2019 התקיים הדיון שנקבע ואשר התמקד בבקשת המשיב לקבלת חומרי החקירה. בתום הדיון החליט בית-משפט זה לקבל את בקשת המשיב בחלקה. בהמשך לכך, ביום 11.9.2019 הבהיר בית-משפט כי עתירת ההסגרה תוכל להתבסס אך ורק על החומר שצורף לה (ולא על החומרים הנוספים שנאספו במסגרת חקירת המשטרה בישראל).
36. ביום 13.10.2019 הודיעה ב"כ היועץ המשפטי לממשלה כי התקבל מכתב הבהרה מרשויות אוסטריה ולפיו חלק מהחומרים שנאספו במסגרת חקירת המשטרה בישראל נכלל בבקשת ההסגרה.
37. ביום 28.10.2019 הגיש ב"כ המשיב בקשה מוסכמת לדחיית מועד דיון. בעקבות זאת נדחה הדיון ליום 1.12.2019. בהמשך, נדחה הדיון ליום 1.1.2020.
38. בדיון שהתקיים ביום 1.1.2020 החליט בית-משפט זה כי על ב"כ היועץ המשפטי לממשלה להבהיר את המסגרת הדיונית בגדרה הוגש לבית-משפט מכתב הבהרה מרשויות אוסטריה (בית-משפט ציין בהקשר זה כי לא כל החומרים הוגשו לעיון בית-המשפט).
39. ביום 8.1.2020 הגישה ב"כ היועץ המשפטי לממשלה הודעה בדבר צירוף ראיות לעתירה, וטענה כי אין צורך בהגשת בקשה לתיקון העתירה. המשיב הביע התנגדותו לכך.
40. בימים אלה התיק תלוי ועומד וקבוע לדיון ליום 9.2.2020.

41. עד כאן השתלשלות הדברים בתיק ההסגרה. כעולה מהמתואר, נראה שהעובדה שעד כה לא התקיים דיון לגופה של עתירת ההסגרה נובע בעיקרם של דברים מבקשות שונות שהגיש המשיב בעניין חומרי חקירה. עם זאת, חלק מהבקשות התקבל, ולו באופן חלקי. על כן, לא ניתן לומר שחלוף הזמן בתיק ההסגרה יסודו דווקא בטעמים הנובעים מהמשיב.

42. בנסיבות אלה ראיתי בחלוף הזמן טעם להזמנת תסקיר עדכני בעניינו של המשיב. והכול, **מבלי שיהיה בהזמנת התסקיר כדי ליצור הסתמכות או ציפיות כלשהם** אלא אך ורק על מנת שבפני בית-המשפט תימצא מלוא התמונה הנוגעת לעניין, ומשעה שתסקיר המעצר הוא כלי רב חשיבות בסיוע לבית-המשפט בגיבוש החלטתו. סבורני כי באיזון בין האינטרסים המתנגשים מכאן ומכאן, הנכון הוא כי יוזמן בעניינו של המשיב תסקיר עדכני.

תסקיר המעצר

43. יצוין כי תסקיר המעצר הקיים בעניינו של המשיב הוא מיום 29.4.2019, היינו לפני למעלה משמונה חודשים. בתסקיר זה התרשם שירות המבחן כי רב הנסתר על הגלוי בנוגע למשיב, וכי הסיכויים להישנות העבירות על-ידי המשיב הם סבירים. בצד ההתרשמות האמורה מהמשיב, התרשם שירות המבחן לחיוב מהמפקחים שהוצעו על-ידו. המלצת שירות המבחן בתסקיר מיום 29.4.2019 הייתה כי המשיב ייעצר בפקוח אלקטרוני. בנסיבות אלה, יכול שחלוף הזמן והתמשכות הליכי המעצר יהיה בהם כדי להשפיע על המשיב, ומכל מקום סברתי, כאמור, כי נכון יהיה שיוגש בעניינו של המשיב תסקיר עדכני.

44. לפיכך, שירות המבחן מתבקש בזאת להגיש עד ליום 5.2.2020 תסקיר מעצר עדכני בעניינו של המשיב. התסקיר העדכני יובא בפני כב' השופט דורות.

45. **המזכירות מתבקשת להעביר העתק החלטה זו לשירות המבחן ולוודא קבלתה.**

46. בשולי הדברים יצוין כי המשיב העלה גם טענה לפיה יש מקום לעיון חוזר בהחלטת המעצר מן הטעם שהחקירה של הרשויות האוסטריות עדיין בעיצומה. טענה זו נטענה על ידי המשיב בקצרה (ראו סעיף 2(ב) לתגובת המשיב מיום 13.1.2020; עמ' 48 שו' 21-24 לפרוטוקול), ונראה שלא בכדי. שכן הטענה נדונה כבר על ידי כב' השופט דורות בהחלטתו מיום 10.7.2019 כמו גם בדיון שהתקיים בעתירת ההסגרה גופה ביום 10.7.2019. וראו גם החלטת כב' השופט שטיין בבש"פ 5330/19 הנ"ל. לפיכך, לא ראיתי להרחיב בעניין זה. לא כל שכן כך הוא נוכח ההחלטה בדבר הזמנת תסקיר עדכני.

אשר על כן, שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר עדכני בעניינו של המשיב.

ניתנה היום, כ"ג טבת תש"פ, 20 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.